

CARTILE SATEANULUI ROMANU.

PENTRU

TREBUINTIELE POPORULUI ROMANU.

Ese in fia-care luna câte una carte. Pretiulu pre unu anu intregu e 1 fl. v. a. — Prenumerantii voru primi că premia de totu gratis döue portrete frumöse.

PREOTULU ROMANU.

Diuariu basericescu, scolastecu
si literariu.

Ese in 1-a si 16-a a fie-carei
lune. — Pretiulu pre anu
e 4 fl., pre $\frac{1}{2}$ anu 2 fl. — Pre-
numerantii primescu portrete
frumöse că premii gratuite.

AMICULU FAMILIEI.

Diuariu socialu, beletristicu
si literariu.

Ese in 1/13 si 15/27 a fie-
carei lune. Pretiulu pre anu
e 4 fl., pre $\frac{1}{2}$ anu 2 fl. — Pre-
numerantii primescu portrete
frumöse că premii gratuite.

Proprietariu, Redactoru si Editoru :

NICULAE F. NEGRUTIU.

Töte trei dtuariale nöstre — cu' cinci, si pentru
abonantii noi cu optu, portrete de premiu costau pre
anu 8 fl., pre $\frac{1}{2}$ anu 4 fl., pre $\frac{1}{4}$ de anu 2 fl. v. a.

GHERL'A

Imprimari'a „Auror'a“ p. A. Todoranu.

1883.

CARTILE SATEANULUI ROMANU.

DESCÉPTA-TE ROMANE !

Cartea IV.

Aprilu.

An. VIII.—1883.

Mai bine noi cu noi.

— *Novela din popor.* —

(Urmare.)

Erá o dî frumósa de tómna, tempu de ospetie românesci.

Satulu intregu erá in misicare chióte si rênchiazari se audiá pretutindeni — de suná padurea din preajma.

Numai tu frumósa copila! plângi in feréstra, ochii tei sbóra deparate prin lume, si anim'a si mai deparate.

Si colo in lunca sub padurea cea tenera cantá unu voinicu din flueru, dar' nu cântá ci plângeá, si nu plângeá fărà-ti rumpea anim'a.

Amare momente pentru dóue animi tenere!

Ai iubitu vre-o data in viétia? ai vediu cu ochii pâna ce ai pierdutu idealulu iubirei t'ale? si nu ai morit u de dorere? nu tî s'a ruptu anim'a? — O! atunci in lume, pentru tene nu potu fí doreri si necasuri.

Inca câtev'a óre si totulu va fí sevêrsitu, — si ea si elu, Floric'a si Codru voru fí doi ómeni morti, dóue animi nesêmtítore. O! si nece o intemplare nu intrevine.... Domnedieule! indurà-te spre ei!

Colò de-asupr'a satului, pre drumulu celu mare, se redicà unu noru de pulvere, si in mediuloculu norului alergá unu omu calare, gândiái că e unu voinicu din povesti pre unu calu nesdravenu.

Nevestele si copii î-i facu înrumu cătu colò, și toti priviu curiosu spre strainulu calaretiu.

— Unde siede preotulu? — întrebă elu.

Te voiu conduce eu! — respunsè unulu din multîme.

Si ambiî plecara, si ajungêndu la preotu strainulu î-i dadù o epistola sigilata dicându ca e dela domnulu protopopu.

Preotulu o ceteșce si incepe a zimbí.... — Am pre-sêmtitu eu! dîsè dênsulu clatinându din capu.

Apoi si luà bâta cea cărligata si se indreptă spre cas'a lui badea Grue.

— Norocu bunu! salută preotulu intrându în casa.

— Se deie Domnedieu Santi'a t'a! — respunsè badea Grue curatoriulu.

— Am venit cu o scrisore, mosiu Grue! — cotinuă badea preotulu.

— Apoi numai de-ar' fí buna — respunsè badea Grue ingrijuat.

— Buna! asia credu eu — adausé zimbíndu preotulu Tanasie.

Si lelea Sand'a curioasa — alergă se védia ce este?

— Chimu si-a mâncatul popi'a — incepù preotulu, din cauza că incontra chiemarei sale, — ma, incontr'a de ori-ce sêmtiu de buna-crescere, a cutezatu a bate pre unu copilu, chiar' in sant'a beserica.

— Cene scrie ace'a? — întrebă atîtiata lelea Sand'a.

— Scrisórea acést'a e dela vladicía, chiar' cu pecetea pre ea — respunsè preotulu.

— Vai de mene si de mene! — incepù se plângă lelea Sanda — dar' acum de ce me voiu scî prinde domnule parinte?

— D'apoi, iá ne vomu ospetá noi de noi — respunsè preotulu.

Si badea Grue strigă Floricăi se aduca căte cev'a pre mésa si copil'a vesela, că o flôre dupa o nótpe vîforósa, numai mésa, decâtù intinsè o mésa bogata, scî! că la unu ospetiu romanescu.

Lelea Sand'a inca se asiedia la măsa, mai multu că se-si uite de superare, că precum dicea domni'a ei: — „nu-i pentru cine se gatesce și pentru cene se nimeresce.“

Intru ace'a satulu intregu gămea de scirea: — ca Chimù si-a mâncat popă, și că vladică nu o se-lu po-pișca.

Mai ântâiu intielesă lucrulu Catrin'a lui Jonutiu a Ulicăului, și-apoi ce scie Catrin'a scie satulu intregu.

— Că nece nu-i eră a-buna lui Chimù — povestia o nevăsta — elu nece nu a vediutu bine scolă cu ochii, și se si fia popa, că dóra nu-i popă chiar' pe ganduri?

Chimu inse eră ospetatu butucu, beusă pâna ce a svîr-litu cu ploscă in ceterasi.

Indesiertu se trudiă se-lu tredișca Efrimu, că e vremea cununiei — Chimu incepea se-i cânte versulu lui Lazaru.

Intru ace'a, preotulu tramisă lui Efrimu carteau ce primisă.

Si Efrimu mai moră de superare cându-o cetă, — plângea cu amaru, sermanulu omu!

Chimu inse totu dormiă, — inserasă și Chimù inca totu dormiă....

La badea Grue petreceau câtivă fruntasi din satu, toti erău veseli și glumiău, chiar' și lelea Sanda inca eră mai liniscita și ascultă oarecum cu placere la o vorba ce-i spunea domni'a-lui parintele Tanasie.

Afara eră năpte, o năpte frumoșă și tacuta; lună straluceau cu doiosia, preambându preste lume radiale ei stralucitoare.

Florică se asiedia în ferestre, animă ei sboră susu la ceriuri, pre aripi de vorbe dulci, ea si optia cea mai sănă rogatiune de multiemire parintelui cerescu.

Si colo sub padurea cea tenera, se audiă unu cântecu doiniciu de flueru, — eră o vorba tainica, refrenulu unei animi deslusionate, și în gelea lui se leganău câmpiale de înpregiuru.

Si Florică intielesă acelu cântecu, — animă ei plângea alaturea cu elu. — O! de ce nu poatea ea se-i spuna

lui Codru: că a trecutu vremea plângeriloru, — de ce nu poteá se alerge in braçiale lui?

Pentru Codru numai erá bucurie in lume, — de trei dile nece nu a intratu in sătu, nece nu a povestit u omu, erá palidu si sfârsitu — suferisè multu sermanulu!

Si-acum siedea elu colò sub padure, — vedeá lumina la cas'a Floricăi, i se pareá că aude chiotele de veselía ale nuntasiloru. O! si atunci nu sciu cum i veni'a? strîngea fluerulu cu convulsiune, si faceá se sune celu mai gielnicu dintre cantece — câteculu celu cu amare lacremi.

Asiá se petrecù ace'a nópte, — Dómne! ce fericita mai erá Floric'a, si ér' ce nefericitu mai erá Codru!

Dar' ce se povestescu atâtea? celui ce a avutu nenorocirea se tréca prin astfelii de incercari ale sortiei — acel'a si numai acel'a ar' poté spune câte chinuri are o nópte, câte lacremi are uuu ochiu, si câtu imbetrânesc omulu intr'unu momentu!

* * *
BCU Cluj / Central University Library Cluj

Trecuserà doi ani dela celea povestite, — erá o dî de serbatore: Simionu Stêlpniculu.

Dupa sevârsirea sântei liturgie, cându esu ómenii din beserica, si se intréba de sanetate, si mai stâu de vorba în cintirimulu besericei, — unu betranu stateá in usi'a cintirimului invitându pre toti si pre tóte: că se vînă pâna la cas'a lui, că cu ajâtoriulu lui Domnedieu yré se faca o rogatiune.

Betranulu erá badea Grue.

Si toti primira invitarea lui, că-ci erá unu omu bunu badea Grue, si erá iubitu de satulu intregu.

Si dupa-ce sevârsî parintele Tanasie sânt'a sfestania, se asiediara la mésa.

In fruntea mesei siedea pop'a Tanasie de-a drépt'a lui badea Florea tatalu lui Codru, ér' de a stânga badea Grue.

Si cându ospetáu mai bene, la mésa, scí candu se căm sfârsiesce més'a, intrà lelea Sanda cu unu copilasiu în braçie, si 'lu duse lui badea Flore, că dóra 'si eráu cuscrii,

Si betranulu Floreă sarută pre copilu, și 'lă dede lui badea Grue, care ér' 'lu sarută cu dragu.

Apoi venira in casa si Codru si Floric'a — si copila-siulu câtu ce-i zară incepù se bata din mâni si picioare, strigându: — „mama! tata! — mama! tata!“

Si mam'a 'si luă copilulu in brația, pre busale ei straluceá o fericire fora margini.

— Fericita esci acum lele Sanda? intrebă veselu parintele Tanasie.

Da! sum fericita — respunsè plangêndu lelea Sanda, acum vedu si eu, parinte! că totu: „mai bene noi cu noi!

V. B. Măntărescu.

V i o l ' a.

(Dupa o poveste poporala.)

I.

A trastu odata-'n lume
Unu imperatu si anume:
Floreacă, crudulu si tiranulu,
Ce mereu cată alianulu
Se bata, se chinuésca
Pre cei din curtea-i domnésca;
Că-ci avea fierbinte doru
Spre bataia si omoru.
Ucideá fora crutiare
Ori ce sfetnicu seau domnu mare,
Cum ucide-unu venatoru
Paserelele din sboru
For' a cercă vin'a loru.

Cea mai frumosa muiere
Cum nu-su multe dintre stele,
E soția cu iubire
Lui Floreacă, sâmtîre.
Avea mandru si frumosu
Peru lasatu pre spate-'n josu
Fația alba zimbitória,
Ce gândiai, ca-i chiar' din sôre;
Dar' nici sôrele nu are
Cu dêns'a asemenare,
Că-ci ochii ei viori

Te-aruncă in nebunii,
Er' pre buze-i cu placere
Nu gustái decâtu totu miere. —

Cei de-ântâiu ani cu dulcetia
Treceau, intr'aloru vietia,
Cà-ci ori si ce porunciáu
Pre tipicu li-se 'mplineau.
Nu sciáu de plânsu de chinu,
Dar' nici macar' de-unu suspinu:
Ei eráu precum traescu
Angerii'-n raiulu cerescu.

La unu anu si dîumatate
De-unu pruncutiu avura parte,
De Pavelu, fetulu frumosu,
Mandru fôrte dragostosu.
La sôre te poti uitá
La elu nu poteai câta
Mâs'a-i dîcea cu ardore
Pavelulu meu celu din flére.

Se mai aflá la-acea curte
Multe capete de frunte: Library Cluj
Boeri multi si carturari
Toti de-arendulu ómeni mari,
Cari cu craiulu d'impreuna
Se-ingrijuáu de-o cárma buna.
Si printre asti'a traiá
Si-unu sfetnicu, care poteá
Multe chiar' se prorocésca
Din vieti'a omenésca.
Elu edata atari cuvinte
Dice craiului potinte:
— „Dómne asculta ce-am visat
De pruncutiu-ti minunatu:
Par' cà erá pe-unu siesu latu,
Unde erá-'ncungjuratu
De flori mari mirositóre,
— De frumóse fetisióre —
De vestiti crai si-'imperati
Din tóta lumea adunati.
Toti si tóte i-se-'nchináu
Si pre ochi 'lu sarutáu.
Dar' tu craiule-'naltiate
Asculta, cà-ti spunu dreptate:

Multe lacremi ai versatu
Si-alui petiōre ai udatu.
Si cu perulu capului
Stergeāi frupulu fiului.
Dar' se vedi, ah, ce minune!
Vine-mi mai a nu ti-o spune!
De-o data fără veste
Chiar' că minuni din poveste
Copilasiulu teu frumosu
Se preface-n pomu umbrosu,
Er' de-asupr'a pomului
Stă bunbutiuļu ceriului,
Ce se jocă si rădea
Cu iubit'a-i suroarea." —

Imperatiu-a-'ncremenitu
De acestu visu netalmacitu
Si temendu-se de-unu reu,
In visu spusu prin Ddieu
Trei dile si trei nopti plângere
Si dorerea nu si-o invinge.
Multă vreme socotesce
Cum visulu se tălcuesce
Dar' nimic'a nu ghicesce
Chiar' nemicu nu nimeresce.
Dupa multă iscodire
Fără de vre-o procopsire
Mangaiatul de-alui muiere,
Ca desu reulu din visu pieră
Făr' se-aduca injunghiare
Uita visu, uita dorere
Si-si petrecu er' fericiți
De prunculu loru insoçiti. —

Dup'acea cine-ar' spune
Bucuri'a si anume:
Candu prea frumós'a craiesa
Nasce-o fetitia alésa,
Mandra că-o maierana
Numele ei erá Ană.
Dar' acum'a er' se-arata
Betranulu celu de-odata
Si spune-apoi craiului
Erasi unu visu de-ale lui:
Cămcă-n visu i-s'a vediutu,

Cum craiulu a poruncitu,
Ca pre fraged'a-i copila,
Ce facându órece vina
La doi cai de codi s'o lege
Prapadind'o fără lege
Si cum din carne-i si óse
Au crescutu paduri spinóse.

Dupa visulu ne'mplenit
Printiului Pavelu menitu
Craiulu nu da audire
Visului de profetire,
Si pre mosineagu necrediendu-lu
I spuse acum cu blandulu,
Mai bine se-lu lase-n pace,
Ca de-atari visuri nu-i place.

Trece clip'a, anulu vine
In curtea craiesca-i bine
Si numerulu loru mai cresce,
Familia se sporesce
Prin Viol'a cantatore
Cu glasu de privighitoré
Si cu busale de miere,
Ce ai totu gustá din ele.
— Viol'a intrecea tare
Pre soru-s'a cea mai mare
Prin maiestr'a-i farmecare. —
Dar' ér' vine visatoriulu,
Cá se spuna viitoriulu
Si Violei mitutele
Celei cá si dintre stele.

Craiu atunciá turburatu
De mania mai turbatu, —
Numai decâtu poruncesce,
Se mi-lu lege voinicesce
Si se-i taie capulu josu
Betranului mincinosu;
Cá-ci prin vise iscodite,
For' a fi din ceriu venitú,
Vré numai se-lu amegiesca
Viéti'a se-i amarésca.

Multu se róga si suspina
Osénditulu fóra vina

Se-lu lase, se-si spuna visulu
Si-apoi ucida-lu pre densulu.

— „Nu, nu nu! nemicu se pote,
Se-te scape-acum de mörte!“
Dîce fôra de orutiare
Craiulu dându-lu la perdiare.
— „Ti vei aduce aminte
Tu de-a-mele cuvinte!“
Bâlbaș bietulu betranu
Dandu-si sufletulu din sînu.

— Dar' cea ce-e prorocitu
Mai tardîu s'a si'-mplenitu, —
(Va urmă.)

Prelegeri din Stuparitu

Ingrigirea stupiloru primavér'a.

Lasatulu si esaminarea cosiuriloru.

La retediareea stupiloru trebuie se tienemu urmatóriele regule:

- a) retediatulu se se intempe totu-dea-un'a in dile noróse;
- b) primavér'a câtu de tempuriu, baremu pana in 25 martisoru;
- c) in calea albineloru neci candu;
- d) se grigimu, că se nu mangimu cosiulu cu miere, seau se nu picuramu miere pre pamentu; si in fine:

e) se nu fimu lacomi la céra si la miere, candu retediamu.

Retediatulu — amu disu — că trebuie facutu in dî norósa, si cei mai multi stupari, cari nu suntu cu privire la tempu, forte gresiesc; că-ci in dîlele cu sóre, mai alesu de cumu-va e pucinu si caldu, in cosiu au multa ocupatiune albinele; unele esu, altele intra, si cu anevoia se potu respinge, mai virtosu decum-va stupulu e mai populosu; afora de ace'a miroslu pote invitá si albini straine la cosiu, si nu un'a data s'a intemplatu, că atare cosiu la o óra dupa retediatu, a fostu jefuitu cu deseversire. La tempu norosu din tóte acestea nu se intempla nemicu, ér' albinele peste nópte tóte le aduce in ordine, si in demanéti'a urmatória maturámu tote sfarmurile, ce s'aru mai aflá sub cosiu.

Amu disu, că retediatulu se se intempe primavér'a câtu de tempuriu, pentru-că atunci inca nu e multa cloicitura in cosiu; că-ci cu tóte că regin'a incepe acumu pre la mediuloculu seau finea lui fauru a ouă, ce inse totu-dé-un'a aterna dela tempu, totu-si nu depune óuele prin verfulu faguriloru, ci pre câtu se pote mai

aprópe de cei cu miere, si de cuibulu albinelor, că la casu de receli, cu atâtu mai siguru se se pota aperă puitii. Deci cu câtu retediamu mai de tempuris, cu atât'a potemus crutiá si puitii mai bine, taindu fagurii cei rei si curatindu cosiulu dupa placu.

In calea albinelor nu e bine a retedia, că-ci ori cumu afumámu albinele, totu-si cate un'a scapa si afara, si calea de afora ne incomodedia, ba de multe-ori ne si impedeca in lucru. Retediatulu mai bine se poate efectua in stupina, la spatele cosiului, din mai multe cause, cari le vomu vedea mai diosu.

Ace'a, ca se nu mangimu cosiulu seau se nu picurámu miere, neci nu trebue a o explicá, că-ci de sene se intielege, cumcă prin acést'a numai ausa la rapire dàmu seau albinelor streine facia cu ale nóstre, seau acestor'a facia cu alte cosiuri. De mangitulu si picuratulu cu miere se ne ferim in totu tempulu, pentru că nu esista mai pericolosa tréba, decât candu invitamu albinele a cercá si aduná miere pre cai nedrepte. Ele suatu in acestu punctu mai curagióse că omenii, si la ce potu, tienu că au dreptu.

Candu retediamu, se nu lacomimu la céra si miere, pentru că pre albini le costa multa miere si tempu construirea fagurilor, ba neci ca-i potu ori si candu face, că-ci la acea se poftesce si uau anumitu gradu de caldura; ér' de alta parte de miere au cea mai urgenta lipsa, atâtu pentru sene, că-ci amblandu la câmpu consuma mai multu, câtu si pentru puii. De au consumat peste iérrna $\frac{1}{3}$ parte din cantitatea de miere din tómna, primavér'a de celea $\frac{2}{3}$ parti de siguru au lipsa.

Roi din anulu trecutu — decumua numai nu le suntu stricati fagurii — neci candu nu trebue retediai; ér' cei betrani numai intru atât'a incâtu se poate fora dauna. Decâtua a ratediai mai în mare mesura, decâtua e de lipsa, mai bine a nu retediai de locu.

[Va urmá.]

Cantece de nunti din Bucovin'a.

— Culese de G. Tomoia. —

(Urmare din anulu trecutu.)

La indulcirea bucatelor.

Acést'a lu dice unulu dintre tineri séu unulu dintre vatageri atatu la més'a mifelul catu si la a miresei dupa ce reintornandu dela cununia s'au asiediatu cu totii la mésa,

Fericita casa

Binecuventata mésa

Mésa frumósa.

Mesení domni'a-vóstra

Mândri rönduiti

Cá risce pomi infloriti,

Mandri si incoronati
Cá nisce maslini inalti,
Poftimu si luati
Cinati ospetati
Din sahanele cu frifturi
Din paharele cu beuturi, —
Cà nu'-su unu feliu si döue de bucate
Ci'-su multe nenumerate
Suntu sute preste sate
Pentru domni'a-vóstra facute,
Poftimu si umblati cu linguritile
Cá lipovenii cu hárletiele,
Carii n'aveti linguri si furculiti
Poftimu rumpeti si din dinti
Cum rumpeau si-ai hosti parinti,
Carii n'aveti neci de unele
Rumpeti si cu manele.
Ca de-amu avé noi de-aceste
Am ruga nesce neveste,
Si ni le aru pune pe mésa
In ciaste la mire séu la mirésa ....
Ce folosu de lapte grosu
Laptele-i in polobocu
Si de-aceste nu-su de locu
Linguri suntu si furculitia
La dughian'a lui Gheorgitia,
Pe sura
La Sadagura
De-a fi sur'a buna
Va veni 'ntro luna,
De-a fi sur'a rea
Nu omu mai vedea,
Er pe Domni'a-vóstra cinstiti mire (séu mirésa)
Plinu de farmecu si iubire,
Te poftimu in numele intregi glóte
Se indulcesci aceste bucate,
Dar' nu le indulci cu amaru séu giele
Ci le indulciesce cu cuvinte frumusiele
Si nè va paré ca-su cu unu fagurasiu de miere
Si c'o óca de migdale
Pentru mesenii dumni-t'ale,
Ddieu vá mai urrá
Cu câte se va'-ndurá,
Éra noi cu câte scímu
Cu-atâtea ne mântuimú.

[Va urmá.]

Proverbe pentru economi.

Economulu stringe bani albi, pentru dile negre.

Economi'a buna, satiu aduna.

Scumpulu mai multu pagubescce, lenesiulu mai multu alerga.

Lesne-i a dă, greu a luă.

Butea nu se umple cu vorbe.

Decâtu la anu unu bou, mai bine adi unu ou.

Lucrulu la tempu daruitu, pretiuesce indoitu.

Nu-i mai grea bôla, decâtu pung'a góla.

Ajuta-te, si te voiu ajutá, lucra si vei mâncá.

Economulu cumpéra vér'a sania si érn'a caru,

Ce poti face adi, nu lasá pre mâne.

Cine-si mâncá sementi'a de inu, 'si mâncá camesi'a.

Neeconomulu ajunge din calu magariu, si catâru din armasariu.

Lucrulu solvesce datoriele, desperarea le adauge.

Léga saculu pâna e rotundu, nu candu ajunge de fundu.

Celu ce traieste sperandu, e in riscu de a mori de fóme.

Adi intinde pân' o rupe, mâne n'are se-o astupe.

Beseric'a tiganiloru.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Socotitu-s'au tîganii

Socotitu-s'au tîganii, —

Ja, lindra, lipindra.

Rastova-crastova,

Ler, pacaler, maro,

Tandalu gajo.

Se faca beserica, (bis)

Ja, lindra, lipindra....

Unde-i loculu mai curatu,

Pe unu bulgaru de pasatu,

Intr'unu vîrvu de scaiu uscatu,

Intr'o balta lata, lata,

Pe unu putregaiu de pétra.

Paretii din ce i-oru face?

Din casiu muchi in patru dulce.

Ba, cà din slanina grasa,

Sé-i véda dad'a de-acasa.

Icônele din ce le-oru face?

Da dieu, din placinte calde,

Prin guri tôte se se scalde.

Clopotulu din ce l'oru face?

Da dieu dintr'unu capu de cane,

Cá se sune elu mai bine.

Ba, cà dintr'unu capu de calu,

Cà va suná mai amaru.

Pop'a din ce l'oru face?

Facel'oru din mamaliga

Cá prin gâturi se mi-i friga.

Déca pop'a i-a sfintitü,

Tîganii s'au repeditü,

Beseric'a o-a prânditü.

Bine nu s'au saturatu,

Pop'a „aminu“ a cântatü,

Tîganii 'n untu l'au scaldatü,

Si-apoi ei totu l'au mancatu.

Diuariale nóstre se potu aboná inca pre anulu 1883.

Amiculu Familiei. Va esî in $\frac{1}{13}$ si $\frac{15}{27}$ dî a lunei, si va publicá totu soiulu de articlii pentru instructiunea si distractiunea toturorù individíloru din familia — nisuindu a cásigá acestor'a o petrecere intru-adeveru nobile si instructiva. — Pretiulu pre unu anu e 4 fl.; $\frac{1}{2}$ de anu 2 fl. $\frac{1}{4}$ de anu 1 fl. pentru Romani'a si strainatate pre unu anu e 10 franci — lei. — Abonantii pre anulu intregu voru primí cá premia de totu gratis döue portrete fórte frumóse, din cari unulu va representá pre M. S'a Regin'a Romaniei imbracata in vestimente tieranesci si ocupata cu torsulu, ér' celu-alaltu o va representá tiesén du la resboiu intocmitu dupa indegetarile M. S'ale. — Abonantii noi la cerere proprie voru primí gratis inca si portretele M. S. Regele si Regin'a Romaniei, date cá premia in anulu acest'a. — **Cartile Sateanului Romanu.** Va esî in fie-care luna căte o carte baremi de un'a cóla, si va publicá totu soiulu de articlii ce potu serví poporului romanu spre invetiatura si petrecere. Pretiulu de prenumeratiune pre anulu intregu e numai 1 fl v. a. — pentru Romani'a 3 franci — lei. Abonantii voru primí de totu gratis portretulu distinsului nostru publicistu Georgiu Baritiu si alui Avramu Jancu. — **Preetulu Romanu.** Va esî in 1-a si 16-a st. n. a lunei, si vá publicá totu soiulu de articlii din sfer'a besericésca, scolastica si literaria — de interesu in prim'a linea pentru clerulu romanu. — **Mai alesu atragemu atentiunea clerului ruralu asupr'a prediciloru publicande in acestu anu.** — Pretiulu pre anu e 4 fl., — pentru Romani'a pre anu 10 franci — lei. — Abonantii pre anulu intregu voru primí cá premiu de totu gratis portretulu distinsului nostru filologu si istoricu Timoteiu Cipariu. — Abonantii noi, la cerere proprie voru primí, asemenea de totu gratis si portretulu Esc. S'ale Domnului Dr. Ioanu Vancea de Butés'a, Archiepiscopu si Metropolitu de AlbăuJil'a-Fagarasiu, datu cá premiu in anulu acest'a.

Tóte trei diuariale acestea — cu téte 5 si pentru abonantii noi cu téte 8 portretele de premiu — de-oada abonate costau numai 8 fl., $\frac{1}{2}$ anu 4 fl.

Cei ce dorescu a avé aceste diuaria se ne aviseze indata. — Collectantii voru primi gratis totu alu 5-lea exemplariu in natura ori in bani.